

2den Behandling; jeg for min Deel beklager, at han enten ikke var kommen tidligere eller sildigere (Hør!). Dersom han nemlig var kommen tidligere, vilde han have havt Leilighed til at sætte sig bedre ind (Ja! Hør!) i de Forhandlingers Gang, som her have fundet Sted, og var han kommet sildigere, havde han ikke idag viist Thinget, hvorkidtet han har sat sig ind i disse Forhandlinger (Hør! Hør!). Jeg troer, at det havde været naturligare og smukkere, om det ærede Medlem, som saa sildigt er indtraadt under Forhandlingen af denne Sag, havde benyttet sin særegne Stilling til at udbrede baade i og udenfor Thinget bedre Kundskab om Characteren af de Beslutninger og de Forhandlinger, som angaaende denne Sag have fundet Sted (Hør!). Det forekommer mig, at vi i ham finde et levende Vidnesbyrd om adskillige Misforstaaelser, som i denne Henseende have fundet Sted (Hør!). Jeg hører ikke til dem, der troe, at man behøver at tage sig saadanne Misforstaaelser saa meget nær, og jeg forstaaer meget godt, at f. Ex. den ærede Ordfører med megen Rolighed lader de mange ubegrundede Dømme gaæhen over sit Hoved, som i denne Tid af og til vise sig; han er i mine Tanker meget for god til at lægge Vægt paa eller tage Hensyn til saadanne Angreb, som gjøres paa ham, fordi han ikke har det fælle „collegiale Sind“. Men fremfor Alt troer jeg, at man meget lidet har forstaaet Betydningen af de Forhandlinger, der have fundet Sted, og de Beslutninger, der ere tagne, naar man paaftaaer at Thinget ved sine Beslutninger har foregrebet den fremtidige Ordning af Armeorganisationen, eller har tilfødsat eller fraveget de gjældende Organisationsplaner. Jeg har ved Sagens 2den Behandling tilladt mig at gjøre opmærksom paa enkelte Punkter, hvor det forekom mig, at Udvalget ikke var blevet sit Hovedprincip aldeles tro. Jeg kan ikke nægte, at det vel kan være, at disse enkelte Punkter, hvori Udvalget ikke er blevet sit Hovedprincip aldeles tro, have høvnet sig paa Udvalget, men det beder jeg erindret og fastholdt, at det er enkelte Undtagelser, som vare meget forskellige; thi disse Undtagelser støttede sig til saadanne Forhandlinger, hvor de tidligere

Organisationsplaner vare fravegne ved fgl. Resolutioner. Som Grund til, at man der ikke havde holdt sig til Organisationsplanerne, fremsførte man, at man dog ikke kunde opstille nogle Summer, som vare rene „Taagebilleder“. Nu tillod jeg mig ved Sagens 2den Behandling at sige, at det maaskee dog var rigtigt at holde sig til de nærmere Summer, fordi de altid beholdt en protesterende Character, og det var netop den Character, som skulde lægges i Beslutningen, men efter de Indstillinger, som Udvalget nu selv ganske roligt har gjort, uden at bevæges af nogensomhelst Frygt for ubillige Sigtelser, paaftaaer jeg, at det ærede Medlem ikke kjender Sagen eller Forhandlingen, naar han siger, at Udvalget ved de Indstillinger, som nu ere gjorte, og at Thinget ved de Beslutninger, det i Genhold dertil tager, har fraveget Organisationsplanen; jeg paaftaaer fremdeles, at det ærede Medlem ved al den Tale, han nylig førte om den Tanke, der var fremsat af Udvalget med Hensyn til Lægecorpses Organisation, ikke har lagt Mærke til, at der er stor Forskiel paa, hvad der fremkommer i et Udvalgs Betænkning uden at være fremsat som en Indstilling, og hvad der derimod fremkommer i et Underbilag fra Krigsministeriet som knyttet til et ministerielt Forslag. Det har en ganske anden Betydning, om Ministeren forlanger Tal støttede paa bestemte Forslag om deres Anvendelsesmaade, og om derimod Udvalget udtaler en eller anden Mening i en Betænkning. Dette har det ærede Medlem ikke lagt Mærke til; thi dersom han havde det, saa havde han ikke talt om „Forslaget“ (Hoffmeyer: Jo!) Nei, saa havde han ikke kunnet tale om „Forslaget“ naar han vidste, hvorom Taleren var. Jeg vil naturligviis ikke indlade mig paa nogen Dom over de Tanker, som ere henfæstede i Udvalgets Betænkning, jeg har for længe siden udtalt mig imod saadanne Fremtids Tanker. Den ærede Ordfører har fremhævet det som et Fortrin ved dette Mars Finantsbetænkning, at der er færre af dem i denne Betænkning end i den tidligere, og at de ofte kunne misforstaaes, netop fordi man ikke i Betænkningen selv finder Leilighed til fuldstændig at udvilde dem, og